
De Lambertusklok van Linden 400 jaar

'2024' startte in Linden anders dan andere jaren.

Om 0.01 uur 2024 luidde onze klok tegelijk met het Nieuwjaar vuurwerk. De vrijdag daarvoor kregen alle Lindenaren een kaart in de bus met de fraaie foto's, gemaakt door Bert Panhuizen. Daarop de uitnodiging voor de oudejaarsviering van de geloofsgemeenschap Linden en de nieuwjaarsreceptie van het Gilde.

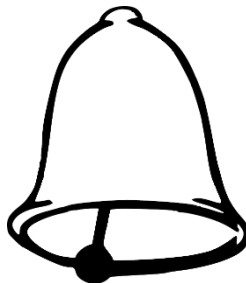
Trees van den Broek verzorgde een mooie drukbezochte viering waarin de klok een belangrijke symbolische rol vervulde net als het Gilde dat in vol ornaat met vaandel acte de presence gaf. De puike oliebolletjes bij de koffie na in De Burcht maakten het extra feestelijk.

Ook de nieuwjaarsreceptie zondag 7 januari was gezellig en goed bezocht.

We kijken met genoegen terug op een geslaagde start van het jubileumjaar van de klok, het resultaat van een goede samenwerking met Lindense Gilde dat met heel wat nieuwe leden een nieuwe bloeiperiode meemaakt.

Dank aan allen – in het bijzonder de sponsors – die dit mogelijk hebben gemaakt.

Wellicht komen er nog ideeën over een vervolg in de loop van dit jaar.

Hieronder nemen we voor de lezers van buiten Linden het gedicht op dat op de kaart stond:

De klok van Linden

Het is geen gewoon geluid als ik heb ge-luid
Hoor het klokgeluid: Ik lui, ik lui, ik lui,

In zestien honderd vier en twintig ben ik opgehangen
In de toren van de kerk in Linden net als ik van Sint Lambertus,
Wie honderd vijftig jaren voor mij diensten deed, dat weet ik niet
Maar ik deed het vier keer honderd jaar het hele en het halve uur,
Het angelus na de klok van twaalf totdat men het niet meer nodig vond.
Elke dode bracht ik twee keren met de eeuwigheid in verband
opdat ook de levende er even stil bij stond.

Het is geen gewoon geluid als ik heb ge-luid
Hoor het klokgeluid: Ik lui, ik lui, ik lui,

Vanuit de hoogte zag ik als eerste het gevaar
Van het hoge water of een aanval van rover of gespuis
Het Gilde redde op mijn teken de weduwe of het vee

Elk jubileum of feest: ik luidde het begin of het eind
Ik was en ben nog uw herinnering aan wat komen gaat
Maar of u bad of bidt en het tij tijdig keren kon of kan
Het is niet aan mij om u de richting aan te geven
Vanuit de hoogte ben ik enkel bode van de Heer.

Mijn werk deed ik trouw telkens als de klokkenluider het vroeg
Zonder klokkenluider was mijn leven stil en zonder tijd
om stil te staan.

JvdB